

med, hvad der gjælder for Kjøbstæderne, navnlig Loven af 19de Februar 1870, men denne Lov omfatter en stor Mængde Kjøbstæder, hvor Forholdene ere meget forskellige, og deri kan være at søge en Grund til at lægge den Myndighed i de kommunale Autoriteters Haand for at bøde paa Forskjellighederne, som der slet ikke er nogen Grund til at give Kjøbenhavn. Kjøbenhavns Kommune har jo desuden saa mange Ting at gjøre, at det er meget vanskeligt at naae noget Maal ved Forhandlingerne i Kommunen; man bør derfor vogte sig for at besvære den med mere Arbeide end høist fornødent. Jeg mener altsaa, at det nok kunde gaa ud. Dernæst kunde jeg ønske at vide, om Kjøbenhavns Kommune efter § 1, hvis den nu faar denne Bemyndigelse, ogsaa har Ret til at bestemme en forskjellig Afgift af Hunde efter disses forskjellige Størrelse. Det er jo nemlig en aabenbar Ting, at de meget store Hunde, som nu findes i Kjøbenhavn i stort Antal, genere Færdselen langt mere end de smaa. Det foreskommer mig derfor, at der vilde være Anledning til at lægge f. Ex. den dobbelte Afgift paa saadanne Hunde, der efter Politiets Skøn vare større end en almindelig Jagthund. Man kan gjøre det paa andre Maader; jeg nævner kun dette som Exempel. Jeg tror, at der er Anledning til at tage Hensyn til Størrelsen, saa meget mere som en stor Hund jo æder lige saa meget Brød som to Mennesker. Jeg vil nu henstille, om man vil tage Hensyn dertil, og navnlig ønsker jeg at vide, om den høitærede Minister vil gaa ind paa en Ændring af Loven i den af mig antydede Retning. At der betales Skat af Hunde, der staa bundne, finder jeg ganske rigtigt; thi Folk skulle ikke undergive en Hund den jørgelige Stilling at være bunden hele Livet igjennem, uden at der er Grund til det, uden at man har noget Formaal dermed, og har man det, kan man ogsaa nok betale de 2 Kr., om hvilke der er Spørgsmaal.

Carstensen: Det er kun et Par Ord, jeg vil udtale i Anledning af de Bemærkninger, der kom fra det ærede Medlem, der nu satte sig. Jeg kan ikke sige Andet, end at hans Takke taltaler mig i høi Grad, navnlig fordi jeg som de fleste Kjøbenhavnere saa tidt har havt Anledning til at se, hvorledes det er et ligefrem dalsbrækkende Arbeide at ride eller kjøre i Omegnen af Kjøbenhavn, fordi der er en Mængde Hunde, der saa at sige løbe herreløse om og ligefrem gjøre en Profession af til deres egen Udspredelse at løbe mellem Benene paa Hestene, og at Folk komme godt derfra, er et Vidunder. Hvis der kunde

sættes begrænsende Bestemmelser i den Retning, vilde jeg betragte det som meget heldigt.

Justitsministeren (Nelleman): Jeg skal i Anledning af, hvad der er fremkommet, først bemærke, at en Bestemmelse om Skadeserstatningspligt, enten man vil indskrænke den til det Sædvanlige, eller man tillige vil udstrække den til Erstatning for Svie og Smerte i Anledning af Hunde, der bide, vilde ikke høre hjemme i denne Lov. Det er et Stykke af den almindelige Skadeserstatningslære og vedkommer derfor den almindelige borgerlige Lovgivning, forsaavidt det skulde være en almindelig Regel, der skulde gjælde ganske uden Hensyn til de Forholdsregler, man træffer ligeoverfor Hundehyggomme og slige særegne Tilfælde. Derfor tror jeg ikke, at en saadan Bestemmelse egentlig vilde høre hjemme i denne Lov, skjøndt jeg gjerne vil indrømme, at en Stjærpelse af Ansvaret i saa Henseende maatte ikke vilde være af Veien. Derimod ser jeg ikke, at der kunde være Noget til Hinder for at optage et Ændringsforslag i Loven, hvorved det blev udtrykkelig udtalt, at Magistraten skulde være berettiget til at sætte en forskjellig Skat for større og mindre Hunde. Jeg har ikke tænkt nærmere over dette Spørgsmaal; derfor kan jeg ikke sige Andet, end at det maatte er noget tvivlsomt, om den er berettiget dertil ifølge de bestaaende Regler; det er muligt, at man maa opfatte disse saaledes, at der kun kan sættes een bestemt Tagt for Hunde af enhver Art, men jeg kan i alt Fald ikke tænke mig, at Magistraten kunde have Nogetsomhelst at erindre imod at faae en Bemyndigelse til at sætte Skatten forskjelligt for større og for mindre Hunde, forsaavidt det maatte være muligt at finde et Kriterium, der kunde lægges til Grund for Bedømmelsen af, hvad der skulde kaldes en større og hvad en mindre Hund; saa i den Henseende ser jeg ikke nogen Betænelighed ved at gaa den Vej, som det ærede kongevalgte Medlem (Fischer) angav.

Strandskov: Efter nu at have hørt den ærede Minister udtale sig overfor, hvad det ærede kongevalgte Medlem (Fischer) antydede med Hensyn til en Forandring af Hundeskatten, skal jeg tillade mig at komme med mine egne Tanker, eller med et Forslag, som jeg har tænkt mig passende i den Henseende. Det er ikke af den Grund, at jeg finder, at de kjøbenhavnske Hunde ere farlige for den offentlige Sikkerhed, for de Kjørende f. Ex., at jeg mener, det kunde være rigtigt, at der kom en høiere Skat paa Hunde; det er af Hensyn til, hvad Hundehold i Kjøbenhavn koster Staten i Almindelighed. Der blev